

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 5 ft — kr.
Fél " . . . 2 ft 50 kr.
Negyed " . . . 1 ft 25 kr.
Tanítóknak egy évre 3 ft — kr.

Hirdetések

a legutányosabban számítottak.

B A J A

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség

hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

baja! állami tanítóképződeben.

Az előfizetési pénzek és hirdetési díjak Nánay Lajos könyvnyomdájába küldendők.

Előfizetési felhívás a

„B A J A”

című vegey tartalmu hetilapra.

Előfizetési feltételek:

negyed évre . . . 1 ft 25 kr
fél " . . . 2 " 50 "
egész " . . . 5 " — "

Vidéki előfizetéseket legelőszörben postautalványval eszközölhetők.

A nagyérdemi közönség szives pártfogását és anyagi támogatását kéri

honfiai üdvözlettel

a „B.A.J.A.” kiadója.

„Örömnök leirhatatlan.”

Mind nagyobb volt a levertés ama hirre, hogy a budapest-zimonyi vasút Szabadkán át fog közeppenni s így városunk ujra elesett a réa oly nélkülözhetlenné vált vasuti összeköttetéstől: annál általánosabb lett az öröm, annál leirhatatlanabb a lelkesedés, midőn mult vasárnap reggel *Latinorics képviselő* urnak városunk polgármesteréhez intézett *törvényjavaslathoz* egy lakragaszonok azt olvastuk, hogy „Szárnyvonalunk feleltetett a törvény javaslathoz. Örömnök leirhatatlan.”

Valóban leirhatatlan, mert ha a kétségbeesés szénén állunk leirhatatlan örömet okoz a kibontakozás remény sugára: ki írhatná le akkor közgazdasáti, kereskedelmi és társadalmi tekintetben már haladó városunk örömet ama hirre, hogy tehát még sem lesz kitéve a kéllelhetlen következetességgel működő közgazdasági sorvadás végleges elpusztításá-

nak, hanem nyerni fog mégis vasuti közlekedést, mely *hivatva van városunk fejlődését előmozdítani, kereskedelmünk még fent maradt foszlányait megmenteni, iparosainknak új létet biztosítani s az összlakosság anyagi és szellemi jólétét előmozdítani.*

Baja városa, miután manapság mit sem számít többé az oly város, mely vasuti összeköttetéssel nem bír, a lét és nemlét kérdésével áll jelenleg szemben; mert a hajlani lény, jólét és forgalomnak még maradványait is elvesztve, minden napi közöggé süllyedni vissza, egyenlő a végső pusztulással. Ha semminemű vasuti összeköttetés nem kap, lakosai méginkább elszegényednek, forgalma csaknem megszűnik, intelligenciája lassankint más vidékre párolog, ingatlanainak értéke méginkább alászáll, gyárjai tengődnek, intézetei fel nem virágozhatnak, iparossága végképpen elpusztul, szóval elveszti fejlődésének és fentmaradásának alapfeltételeit.

Ellenkezőleg, ha legalább Szabadkával össze lesz ezen szárny-vonal által kötve, nemcsak *piacznak maradványait menti meg*, hanem Baranya megye *piacját is megnyerheti, törvényeskébe visszanyerésére is némi reményt táplálhat*, idővel *bankfótkot is kaphat*, s azon fölül ingatlanainak értéke okvetlenül emelkedni fog, iparosai állandó keresetre számíthatnak, gyárjaira újabb lendület nyer, kézi munkásainak tetemes kereset forrás nyílik, intézetei új virágzást remélhetnek, szóval, ha már régi fontosságát vissza nem nyerheti is a megyében, megnyeri legalább további fentmaradása és a korral való előrehaladása alapfeltételeit.

Ily alternativa között lebegvén a

város lakossága, nem lehet csodálni, ha osztály, nemzetiség, politikai árnyalat és vallás különbség nélkül leirhatatlan örömrre gerjedt városunk lakossága ama hirre, hogy a baja-szabadkai szárnyvonal kérdését maga a miniszterium is felkarolta, s felette azt a budapest-zimonyi vaspálya építéséről szóló javaslathoz.

Örült ennek az intelligencia, mely leginkább érzi a téli közlekedés hiányát, örült a kereskedő, ki biztos jövődeimet vár a téli forgalomból; örült az iparos, kinek új keresetforrása és piaca nyílik, örült a napszámos, ki tetemes munkának néz eléje, örült az összes lakosság, mely anyagi és szellemi jólétet remél tőle.

Méginkább örült azonban, aki megdöngölt, hogy manapság már városunk és vidékünk képtelen volna e szárnyvonal kiépítésére, s a mult évi kedvező helyzet talán örökre megváltozott.

Akkor 400,000 forint meglehetett volna venni a szükséges sineket azt is 20—25 évi részlet fizetésre; ma már 7—800 ezerbe kerülne, s ez is készpénz fizetésre. Akkor 14—15 ezer ft volt egy mozdony, ma már 30—40,000 ft-ról beszélnek. Akkor kölcsön is lehetett vagyonokra alkudni; most már kész fizetés mellett is kétóron adják. Akkor olcsó volt a kézi munka, a talpa és építkezési anyaga; ma már mindent két óron kell legalább is megfizetni; akkor a város és vidék jóvalvetet érdekelték és áldozat készsége maga eléltethette volna, ma már ezek legnagyobb mérvű fokozása is elégtelen a feladat megoldására.

Mind ezt megdöngölvén kétszeres okunk van örülni; kétszeres okunk van szárny-

vonalunknak a törvény javaslathoz való felvételét méltányolni, s kétszeres okunk van azok érdemei iránt, kiknek ezt köszönjük, hálaival és elismeréssel viseltetni.

A Budapestről, Zimonyról az ország határát építendő vasutáról és ahhoz csatolandó szárnyvonalakról szóló

törvényjavaslat.

1. §. A szerb fejedelemséggel kötött s az 1880. évi trvccikkkel beczikkelyezett vasuti egyezmény alapján Budapestről Szabadkán, Újvidéken és Zimonyon át, a magyar-szerb határnak az említett egyezmény 5-ik cikke szerint megállapítandó pontjait vezetendő elsőrendű vasutnak e vasutból kiágazva Kaicscság vezetendő II. rendű szárnyvonalnak kiépítése elrendeltek.

2. §. A kormány felhatalmazatik, hogy az első §-ban megjelölt fővonalból Bajára vezetők szárnyvonal építését iránt, az illető vidék érdekelttségével egyezséget kössön.

3. §. Felhatalmazatik a miniszterium, hogy a budapest-zimonyi fővonal nagyobb munkát igénylő műtárgyainak, névszerint az Újvidék mellett létesítendő Dunahidnak, az újvidék-zimonyi vonalrészen szükséges két alagutnak, a Zimony mellett tervezett bevágásnak munkába vétele, továbbá a magyar-szerb határon építendő Szávahidra az I. §-ban említett vasuti egyezmény értelmében teendő előmunkálatok megindítása, esetleg ezen hid építésének megkezdése iránt intézkedjék.

4. §. Utasítatik a miniszterium,

nyujtás czéljából lön feltalálva — nem ugyan Jupiter tonanostól küldve, hanem igenis vezéreltetve a kardos principálisné asszonyom által.

Látván azonban, hogy a „láthatár” tiszta a principálisné becses személyiségétől, besurrant a kertjéjén.

Habozás nélkül haladt előre, a kert hátsórése felé.

Áh! Disznódy uram, hát így állunk?

A kertvégeben állott egy csinos, kis, szőlő vesszőkkel s folyónárral befutott kertesátor.

Egy tündérbárlang kicsinyben.

Még a tündér sem hiányzott belőle.

Pompás kereveten ült a tündér — Kerekszeghi Jeremiás prócator uram egyetlen hajadon leánya.

Aranyszínű selyem haja gazdag fürtökben omlik alá hatyttyu vállaira. Szeimeit nem látjuk ugyan, mert azok az előtte lévő him-zórárára sűtké le, de azért megvagyunk győződve hogy azok színe vetéldéki a magas Ég azúrjálá.

Vér piros ajkain játszi mosoly lebeg. Boldog halandó, ki ez eper akákról egy üdvözítő csókot nyerhet!

Karsu természetéből habkönnyű ruha simul, mely látni engedi, miként hullámzik az alabastrom kobei.

Picziny, könyved, fehér topánkádba bújatott lábacskaí himzett számojony nyugszának.

E kis éden volt Jolán legkedvesebb tartózkodási helye.

TÁRCSA.

Egy „ügyvéd bojtár” szomorú halála.

Irta: J U L E S.

I.

Van az istennek egy nagy állat-kertje, melyben sokféle négy és két-lábú, szárnyas és szárnyatlan, szelid és vad állat tartózkodik.

Disznódy Sebestyén uram szintén istennek emek állat kertjében tölti kevés gondokkal fűszerezett életét.

Ha neve után akarnók megtudni, vajjon az állatoknak melyik cathgoriájába tartozik, akkor mindenesetre abba az osztályba kellene öt soroznunk, a melyeket „négy-lábúknak” neveznek; de mint hogy régtől fogva tudvalevő dolog, hogy az „ügyvéd bojtárok” nem négy-lábúak, emellett fogva Disznódy Sebestyén urat a kétkézű szelid állatok osztályába tartóznak kell hinnunk

Egy görög böles azt monná, hogy az ember kétlábú tollatlan állat.

Sebestyén barátunk, véleménye szerint sokkal helyesebben definiálja az „ember” tulajdonképeni mivoltát.

Ő ugyan nem böles, de azért mégis kineveti Platót.

Sebestyén szerint csak az az ember, aki egy lélesen 25 dr. „spacziir kildi” segítségével 32 „krügli” sört képes elfogyasztani;

kinek bajusza, szakálla, s e kettő között vépiros ajka van, melyeken át dörgő baszszus hang ömlik ki rettenetes nagy „adám-csutakával” ellátott torkából; kinek nagy terjedelmű bíró kiegészítője van teste előlészén, vulgó: kinek nagy potroha van; aki sok pénzzel rendelkezik — s végre akit az asszonyok szeretnek.

Disznódy Sebestyén uram mindezen becses tulajd-nokok bírván, in primo loco, önön magát tartja embernek.

Ha Sebestyén uramtól az „ember” definiotióját híven elfogadjuk, akkor meg kell vallanunk, hogy a „bojtársága” még az „ember” is jóval több — mint hogy 8 rendszer körülmények között a 32, és 25-ös mennyiséget még néhányval meg is tudja toldani.

Bajusza, szakállá van olyan, hogy elég volna három másnak, kik az efféle testi kinövésekből semmit sem bírnak; hangja is van oly nagy mennyiségben, hogy töltesz a nagypaleski bakteron is.

Potroha jókora van, amit barátjai tréfásan „sörös böcskének” neveztek el.

No, de megkell adnunk neki, meg is érdemli ez elnevezést, mert üres állapotjában aligha elnem vihetné egy „böcske” tartalmát, nagy terjedelmű hasában.

Hogy azonban a asszonyok valami rendkívül nagyon szeretnek Sebestyén uramattól már nem merek jót állani; de mivel 8 mondja, hát csak hijjúk el neki.

Disznódy Sebestyén uram az ő derek principálisának, Kerekszeghy Jeremiás prócator urnak nélkülözhetlen jobb keze.

A principális Sebestyén uram nélkül még csak pipálni sem tudna, mert senki sem tudja pipát olyan becsületesen kitesztogatni, olyan jól megtönni, mint ezen derek úri ember.

Ha Sebestyén uram belép az irodába, első dolga a principális urnak reggel az éjjeli nyugalmat, délután az ebédet keltező egészségére kívánni, azután a pipa állványon esatartandó állított tajték pipákat sorban kitesztogatni, megtönni szű-magyar dohánynyal, fűbust vágni, egy pipaszopokát a principális úr szájába dugni, tüzet adni — s csak ezután szabad neki is rágyújtani.

A principális előveszi a „legfrisebb” újságot, s elolvassa azt a l p h á t ó l o m e g á i g, még az apró hirdetéseket sem hagyja figyelmen kívül — mely tudtét közben éven elkészül az ebéd.

A „bojtár” ezalatt lekörömi a lekörömlendűket, elvégzi az elvégzendőket s azután, míg a principális úr az újságban buvárkodik, ő szép csendesen kisompolyog az irodából. Menjünk utána mi is.

Menésé hasonit ugyan a teke gurulásához, de azért mondjuk csak úgy, hogy a principális kertje fel lépdel.

Mielőtt abba belépne, nem feledkezik el maga körül tekintgetni, nem ugyan attól félve, hogy a principális meglátja, mert erre nézve ugyan nyugodt lehetett — épen most olvassa csak az újság másik oldalát! — hanem ott tartott, hogy valami menydörgés menykától a háttához csapódni, olyanféle könyha-eszköz alakjában, mely különben a tézta-

hogy az 1-ső §-ban megjelölt fő- és szármányon, s esetleg a bajai szármányon, mely mondan leendő kiegészítést íránt a jövő őszi ülésükben az országgyűlésnek törvényjavaslatot terjeszsen elő.

Ugyanezen alkalommal az 1877. évi XXVI. t. c. cikk 10. §-a értelmében az íránt is terjeszsen elő törvényjavaslatot, hogy a zimony-mitroviczi vasút kiegészítését illető időben biztosítsák.

5. §. A miniszterium főlhatalmazatik, hogy a jelen törvény tárgyát képező vasutak előmunkálataira, valamint a 3. §. szerinti munkába vevendő műtárgyak építésére folyó 1880. évi szűkességek összegzetek az 1880. XXI. t. cikk 4. §-ban megállapított módon felelzen.

6. §. Ezen törvény végrehajtásához a közmunka- és közlekedési és a pénzügyminiszter bizatik meg.

Kelt Budapestben, 1880. évi május 29-én.

Gr. Szapáry s. k. m. kir. pénzügyminiszter. Ordódy s. k. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszter.

Különfélek.

— Dr. Hegedűs Kándi miniszteri tanácsos ur s. Kolbengher Ferenc illami főpénztész szerdán este városunkba érkeztek a cisterciák hádnak megtekintésére. Az építkezéssel meg volának elégedve. Csütörtök délután Bécs-Almára jánáltak. A vallás- és közoktatás miniszter ur O. J. a, mint értesültünk, nem legkésőbb augusztus 6. délig ez év folytatásánakok Bajra jóni.

— Tóth József pestmegyei tanfelügyelő ur mult hetén Sz. István és Szeremlén hivatalosan meglátogatta az elemi iskolákat. Mint jó szomszéd meglátogatta tanítóképző intézetünket és a hozzá tartozó kert s mind kettőről igen meleg elismeréssel nyilatkozott.

— Bukovinában a múlt héten két üdvözlő írat érkezett Latinovits Gábor országgyűlési képviselőkhöz, melyben ezek meglel elismerésüket és köszönetüket fejezik ki a képviselő úr lelkes beszédéről, s azon óhajukat nyilvánítják, vajna nekik a hazatelepülés valami úton s módon lehetővé tétetnek. Az egyik üdvözlő írat az andrásfalvi és az összes református bukovinai magyaroktól ered, kiknek nevében Tomka Károly ref. lelkész és Kerekes Sámuel főgondnok írták alá. A másik felirat a bukovinai katolikus hitközségek nevében van kiállítva, s aláírták a

józseffalvi, hadikfalvi, istensegitsi kth. plebánosok, s azokon felül a pár évvel ezelőtt Druszkácsy Györggyel írt írt Várda János és báró Kapry János. Láthatni ebből, hogy képviselőnk szavai Bukovinában általános lelkesedést kellettek, s most már az volna csak kívánatos, hogy országgyűlés megindulna úttól is a mozgalom elszakadt magyar testvéreink mielőbbi visszatelepítésére.

— A lőkerti multság, mely mult vasárnap tartottat, az esős időjárás dacára fényesen sikerült. A jövedelem igen jelentékeny volt s a jelen voltak kitünően mulattak.

— Az idei évi ákáz messzirevnek az időjárás nem nagyon kedvezett. Mindamellett néhány szép nap alatt a legfeljebb csupán aköz nézet lehet kiköszölni. Míg a kőszölet tart, megrendelhető belüle a helybeli képzőben.

— Kérem D. K. referens-sínekhöz. Több ízben megdörték, hogy egyes ünnepekről (honvédszolg. szentelés, árnapi) hírt adván, oly egyjén is említett a szereplők között, kiknek épenséggel szerepe nem is volt. Magyában a dolgban nincsen semmi sértő, de észátosságának is vehető s a t. közönség részéről félremagyarázható. Kérem szépen, ha jövenben szives akar lenni lapunkat egyről másról értesíteni, tessék jól a szereplők azonnagsára ügyelni, s ha teljes meggyőződést nem szerzett, inkább a nevetek elhallgatni. Szerk.

— A lőkiallítás és állami juralmak kiosztása Kalocsán mult hó 30-án tartottat meg — szakadó esőben, mely a részvételt kellemetlenül téve, a néző közönséget visszatartá. — Baján ma tartják meg a nagy vásártéren.

— Úszoda. A mire régen szikésége lett volna, az idén teljes mértékben megkapta t. i. gyökerecs javítás és átalakítására, hogy igényeinknek teljesen megfelelni képes. Ajánljuk a t. közönség gyakori használatára.

— Proletár. Gyulaffi Aladár. a „Proletár” című dráma szerzője, panaszt emelt azon darabjairól különben igen elismerőleg nyilatkozott mult számunkban megjelent közleményhez csatolt megjegyzésinkre, nincsen-e valami rokonság az ő és Csiky G. „Proletárok” című szintén új darabja között. Megnyugtatóra kijelentjük, hogy Csiky darabjairól csak a lapok tudósításai után, övét pedig csak a cím szerint ismerjük s hogy megjegyzésünk épen csak is ezen

cím szerinti rokonságra vonatkozhatott. Azt is kijelentjük szerző kérelmére, hogy Csiky hasonló című darabja vigjáték, az újabb „Proletár” pedig dráma.

— Ujvidéken május hó 24-én fényesen sikerült estély rendeztek műkedvelők, melyen Saly Margit k. a. játékaival és szép énekével különösen kitűnt.

— Mult szombaton, május 29-én nagy és rohamos jégeső egy kárt tett szőlőinkben, szerencse, csak szűkek helyen.

— Az emberi művelődés története. Irta P. Szathmáry Károly 9. 10. és 11. füzet. Egy-egy füzet ára 30 kr. E. fuzelet-füzetek tökélyesebb szép vállalat utóbbi három füzetet a két klasszikus nemzet, a hellenek és rómaiak művelődésével foglalkozik; a görög művelődésről, melyely a 9. füzet kezdetű, mutatványokat is közöl s bebetáron foglalkozik a történeti tudalom, szinrodalom, bölcsészet és szónoklattal; a 10. füzet feltárja a görög műépítészet és képzőművészet rekeit, továbbá viselkedet és szokásokat mind sikerült ábrákban. A harcias életmód, a politikai fejlődés képeket is füzet végét. A 11. füzet Macedonia tárgyalása után áttér Róma művelődésére. Csupán e három füzetben 61 ábra van, melyek közül mint kiváló szépek említhetők: Az atheni Acropolis, a Neptun-templom, a Laocoon-csoport, a Sándor-csata, a görög gymnasium, a discos-vető, az olimpi játékok, Nagy Sándor arcképe, Nagy Sándor Dariusnál, a Forum Romanum és római lakház belseje. A képek szép kivételé eléggé kártalanítja az előzeteket a szokottnál hasznos megjelenésért.

— Zsidók magyarországi érdekében az írók és művészek társaságosságában közelebb korszerű tanácskozás folyt, mely széles körökben foglalkoztatja az elméket. Ismeretes, hogy a hazai zsidóság, mely nemzetiségnek, magát sola nem tekintette, nem az szimuláladott a magyar nemzetet annyira, hogy annak nyelvét, társadalomát, ázeli dolgai közből stb. használat, mint ezt más nemzetek zsidó tagjai teszik az illető nemzetek társaságban. A magyar zsidó kivált a fővárosban, társaságban, otthon, üzletben, börtön, és hirlapban német nyelven beszél, s elő áll a kérdés, ha már zsidó nemzeti nyelvüket nem beszél, s nemzeti aspirációk nincsenek, miért beszélnek épen nemétül? — E kérdés körül folyt a tanácskozás, meg is állapodtak némi egyben-másban, — mint, p. o. a zsidók vallási könyveinek magyarra fordítása, — magyar iskola könyvekkel tanítás, szükséges tovább hogy egy kereskedelmi

érdekeket védő pártatlan lap létesítsék, melynek kedvéért azt mondanak le a zsidók kedvelt zsurnálistákról stb., de felé hogy a megindult mozgalom eredményeket mutasson fel mert meg vagyunk győződve, hogy a Istóczy-féle fajgyűlölet ellen enné — kivált ha eredménye lesz — jobb orvosságot nem lehet találni.

— Vasuti szerencsétlenségek statisztikája. Németországban a mult évben 541 vonatkísülés és összehittetés történt, ezonkívül 844 kiskisülés és összehittetés fordult elő a kocsik rendezésénél és 1342 más szerencsétlenség. 562 szerencsétlenség törvényes vizsgálat tárgyát képezte, s a vádlottak közül 15 felmentetett, 59 börtönbüntetésre ítéltetett. Azonkivül pénzbírságokra 5625 márkát ítélték az elítéltek, elbocsátással 31-et büntettek. A vasuti szerencsétlenség folytán a mult évben meghaltak vagy megbesülttek száma 1733, (119 utas, 784 vasút) hivatalnok, 571 vasút munkás, 259 idegen.) Meghalt 109; tizenhárom öngyilkos módon jutott a kerekék alá.

— A bajusz, azt tartják, a férfi dize, az angolok azonban nehezen szoktak hozzá. Midőn a bajusz Angliában meg nem volt általános, egy angol lap mindennap tisztázza akart jönni azzal, hogy miért viselnek a férfiak bajuszt, s ezért nem sajnálta a fardaságot mintegy ezer bajuszos emberről tudakozni utána. A kapott feleletekből a következő statisztikát állította össze: 269 ember avért viselt bajuszt, mert nem kell borotválani; 32 a hideg ellen; 5 hogy fogait elcsojtse; 5 hogy tulnagya orra kisebbnek lássék; 7 azért, hogy külföldön ne tartászkodjanak; 6 azért, mert hadseregben szolgálnak; 2 azért, mert ott szolgálnak; 2 azért, mert a walesi herceg is hord; 2 azért, hogy művészi kinézetse legyen; 2 azért, mert énekes; 4 azért, mert neve kívánja; 5 azért, mert érzékeny tudója van; 17 azért, mert turista; 3 azért, mert külföldön élt; 39 azért, mert legszörű készülék gyantát szolgálnak; 77 azért, mert az egészségre hasznos; s végre 473 azért, hogy a fiatal asszonyok boldoduljanak utána.

— A „Magyar Pad. szemle” újabb pályázati díjai.

Tétel: „A nemzetgazdaságban a népközlökben a tartomány anyagának pontos kijelölésével és módszertani felozására utmutatva”. Pályadíj 30 és 20 magyar ént forint a két legjobb minnek. Határ idő 1880 szept. 29. Beküldési hely: a Szerkesztőség.

Itt szokta az egésznapot könyv és himző ráma mellett töltén.

— Az aranyhajú tündér nagyon belemélyedt himzésébe, nem vette észre Sebestyén uram közeledését — pedig ugyancsak lehetett a megerőtötő járásban.

„Kezeit csókolom bájos kis tündérem. Parancsára ime itt vagyok” szólott Sebestyén uram mélyen meghajta magát, minek az a komikus következménye lón, hogy „sörös bőséje” nagyon közeli érintkezésbe jött a kéjártor porondjával — hogy azonban ezen fatális eseménynek más szint közeledésén, egy esőket nyomott a kis tündér parányi lábacskaiba, miket az pirulva visszarított.

Szerencse hogy nem hanyat esett, mert akkor az érdekes „ügyvéd bojtár” dorongokon lehetett volna elcipelni, miként szokták az óriás teknősbékat — így azonban nagy fáradsámban felbirkózta magát lábaira. „Bájos Nagysád” szót újabb hangjósággal kíséretében „me itt hozom a kívánt arcképet. Mondhatom, hogy fáradságba került nekem az megszerzése; de kedgyéért bájos tündérem, mit nem tennék?! Im vegye.”

Ezzel átadta az Jolánának, amit ez ígéző mosoly kíséretében, gyenge kézszorítással köszönt meg.

Sebestyén uramnak majd hogy a szive ugrott ki örömben.

Már-már oda akart borulni azok elé a silphydi lábacsák elé, hogy újra megszókoja, de csak jobban meggondolta a dolgot — eszébe jutott, mily szörnyűséges nagy megerőtötésbe kerül onné felkelnie.

„Boldoggá tesz engem drága Jolán nagysád, ha valamit tehetek érte — nem tartozik azért nekem köszönettel. — Jolán — kedves egyetlen Jolánom én szeretlek — im ádnlak téged . . . mond — akarsz-e enyém lenni?! Jolán keblébe rejté az arcképet. Komolyan tekintett Disznódy Sebestyén uramra, aki ezalatt szörnyű izadtság közepette oda térdelt lábaihoz.

„Uram, keljen ön fel s ne ostromoljon szüntelen az ön esztelen szerelmével. Mondtam már hogy nem szeretem Önt s nem is fogom soha szeretni. Kérem távozzék!”

„Áh — nagysád tehát most szeret — talán az arcképét elő mását? — Azt a gyereket, hisz az még nem is ember, még csak bajusza sincsen. Inni sem tud. Tegnapi láttam a kasinóban, két pohár sört sem tud meginni, hangja meg olyan, mint akár egy gyereké!”

Az utóbbi szavakat mély, dörgő tónusban hangoztatta. Jolán nem állhatta meg kacagás nélkül; azután újra komolyan, büszke méltósággal szólt:

„Uram, én nem tartozom Önnek számoi érzelmeiről. Távozzék — most már parancsolom Önnek. Hogy atyámat nem értesitem az Ön arczátansága felől, azt csak annak tulajdonítsa, miszerint nem akarom Önt kényereltől megfosztani. Az arcképpért pedig vegye ezt. . . .”

Megvett, lesujtó tekintet kíséretében vetett neki egy erszényt.

„Jólvan kisasszony! Ha tudta volna mire adja e pénzt, bizonyára nem adja vala.

Alázatos szolgálja”

Eszak volt nagyon mosolylyal ajkain, eihagyá a kis tündér barlangot.

Dejeis volt, merta princzipálisné asszony meg hanggal dörgött a konyhatárból, nyujtófával verve hozzá a taktust.

„Hé-íródlák, hol a po hol a manóban jár mint az Urbanlelke; nem tudja mi a dolga? Rögton fusson — a princzipálisra rá akar gyujtani.”

Egy küssé nagy feladat a „bojtár” uramnak a fités, mikoron így lépésben is patakolt csurog homlokáról a veríték. De miután látta vala, hogy princzipálisné asszonyon beljebb kerül a kertajtón, lefegyverezve ropant nyujtófával — nem tartá táncosnak bevárni míg saját hátfele nem épen a legbar�ságosabb érintkezésbe jönné ama konyha eszközrel — gyorsabb menésre ngógát lábait.

Hallá már a nyujtófa s a princzipálisné ruhájának subogását. Nem vala most már egyebb hátra, mint teljes erejéből neki iramodni, mielőtt a menydörgös ménykü lecsap. Ártété, vagyis inkább áterőszakolá magát a kert palánkján, minek az a fatális következménye lón, hogy becses saját egyéniségének gyarló porhüvelyét úgy találta a földhöz ejteni, hogy meuten eljuttat vele. — De csukhamag mágához trítit őt princzipálisné asszonyom — a nyujtófa segítségével.

„Hát maga, haszontalan, léhőtő kamazs mit csinál itt? Itt kell magának heverni? Majd adok én magának!”

Na de adott is, minden szó ut — egyet a nyujtófával.

„Hát kérem alásan, csókolom kezét, elajultam.”

„Hát hogy mer eljűlni, mielőtt a princzipális urnak pipát töltött volna?”

Rögton menjen, fusson az urnak tűzet adni, azután ha tetszik, elajulhat megint!”

Nagynehezen feltámasztá magát lábaira, szörnyűségesen vakargatta azon helyét, mely a nyujtófával jött akaratlan érintkezésbe.

A princzipális még mindig ott állt a székekben azon különbséggel, hogy az újság már nem a kezében, hanem mellette a földön volt, őr maga pedig nem éven, hanem az álmok világában kalandozva.

A kifárasztott „bojtár” szépen megtöltött egy pipát s odagutta a szópokát a princzipális úr fogai közé, hatalmas buszus tónusban dörögén füleibe:

„Tessék rágyujtani!”

(Vége következik)

Adomák.

D. J. barátom jogász korában folyton azon mesterkedett, hogyan lehetne vendégi minőségben találni jó ebédet. Mint ezen célra segítő alkalmat, nagyra becsülte a nobli viziteket. Egyszer H. eknál a kevésbé öreg kisasszonynyal éppen a déli harangszókor egyedül hagyatván a szobában, bizalmasan megkérdezte, hogy közelebb jussanak a témához:

— Nagysád! mikor tetszik rendesen ebédelni?

— Rendesen tizenkettőkor; de ha vendég van, megvárjuk míg elmegy — volt a lesújtó válasz.

(B.) A b. . . . i fiskálisnak az az át-kozott jó természete van, hogy ha jó és kellő mennyiségű bor mellé telepedhetik — egyha-mar nem mozdul helyéről.

Egy vasárnap ebédután meglátogatta egyik barátját — ki az „Ital“-nak szintén nem volt ellensége — s elkezdett szép csendesen iszogni; itták is léghesegen hűtő reggeli 5 óráig.

A gazda megskálván már a jót — felkel s azt mondja barátjának:

„Kedves barátom nekem ma fontos dolgom van — pár órát aludnom kell — én lefekszem.“

Fiskálisunk erre haraggal felkel székéről s megvételég végig nézve barátján, keservesen visszaszólt: „Ha tudtam volna, hogy ilyen komisz ember vagy — le sem ültem volna veled egy asztalhoz.“

Csarnok.

A legszebb halál.

— Románia —
Széllő fölleg könyűt elcsirte . . .
Barna kis lány rá borult a sírra,
Rabonl a sírra, a fejára
lúgo galamb szíve zokogása.

Szomorú-fűz lehajló zöld lombja —
Egyhe sátor, borul rá a dombra,
It a dombra fölözöge lányra
Bujat hogy meg a madár se lássa.

Piczi, szürke, dalos kis madárka
Síró leánykát megis fölaltá,
Mog talált, fölhibbent a szárnya,
S rá repült a szomorú tűzóra.

Szomorú-fűz lehajló zöld lombja —
Egyhe sátor borul a sírdombra,

Rá a dombra, fölözöge gyászra
S tónt az ágon kis szürke madárka

Hübnátra nyílt rózsá lett az élle;
S az, ki napja volt, a gyászos sírba téve;
Gyászos sírba téve, föld alá temetve,
Hant alá temetve, ki jobban szeretete,
Mint parját a gerle.

„Kemény ez a bus ágy eszillagon
te nekéd,
Hársony-puha párnát hoztam, ime, nézed.
Hársony-puha párnát rózsákkal kiverem,
Gyászos ejelimmel, zápor konjúmélom,
Szászor megstratva!“

Hullámzik a habja, tedd a fejed rája,
Tedd a fejed rája s eddől szed a dána,
Konyebb lesz az álma, mely nem enyéma
többé . . .
— Füzömb koronája, levele zsongása
Sutizója „fűzök“!

Bánatos beszél, fájó szívem érzé,
Hogy hiába várnak szépek reményi,
Lelkem szép reményi — tövishekk mostan —
Hogy te lent a sírban, lent a sírban, halton.

S még csak álmanáim meglátogatnám,
Kedlemre borulnád, égő csókot adnál,
Égő csókot adnál, halgatnom selemre,
S lemel ismét enyém, nem itt sírba fekvé.

S lemel ismét enyém, nekem hű
galambom,
Ki most fejedt át töleim, virraszom,
Ólelem, virraszom, le-leírva hozzád
S csókolom — helyetted — pusztá sírod orrát.

Pusztá sírod orrát csókolom a hantot —
Én édes galambom, vrezed alant ott?
Érzed-e alant ott, hogy e csókban lellem
Azt kérdezi töled: szerets-e még engem?“

Apró, szürke madár megrözen a
csodában,
Megozos a csendben, mint egy siri szellem,
Bánatos, szép dalon úgy elcsir a lelke
„Ede, jó angyalom, vajh, ki ne
szeretne!“

Barna lányka jája a dal kísérvé,
Oh é! kiknek is nem fájna szíve töle?
Fájna szíve töle, vagy tán meghasádna
S letét rózsá vána elfogyatva, halva
Virradó lapalra.

Vén, molos kereszték bolyingnak
sötéten,
Hlatozó ákék, Gyuszra-fa tövében;
Kripta-rom fölött kell bagolyflutogása
Vesz szit morajjal kísértet-dal táncza,
Amint toppa lába

Falusi kis torony érczúrvé megomzodul,
Szomorúan zúgva, tizenkettő kordul:
Az egész nagy világ nyugovóra lére,
Csendes álmodásnak enyhe tilt szemére:
Lelke írja — béke.

Száll fölleg könyűt elcsirte . . .
Rá borul a hajnal a bus sírra,
Rá teríti égő rózsafátyal,
Harmatgyönggyel románczoza táját.

Hajh, azonban illat, fény, hiában!
Lányka alkán ima nem hűvözök,
Kis hóbortlól ingo galya szálltan
Csalogánydál árja sem koszonit.

— A bus síron halon a leányka,
S szieszakidán kedlen a madárka . . .

Paphalmi.

Az első es. kir.

DUNA GÖZHAJÓZÁSI TÁRSULAT

Pósta- és személyszállító hajóinak

MENETRENDJE.

Postahajómenetek:

Bajáról Budapestre: szombat kivételével naponta reggeli 4 és fél órakor.
Bajáról Orsovára: hétfőn csütörtökön és szombaton reggel 6 órakor.

Személyszállítóhajómenetek:

Bajáról Budapestre: naponta d. u. 3 órakor,
Bajáról Mohácsra: esti 8

Üzleti tudósítás.

Baján, 1880 június 5-én

Buza	11.75
Zab	6.15
Bab	8. . .
Árpa	7.50
Rozs	10.25
Köles	6.50
Kukoricza	8. . .
Az árak 100 kilogr. után.	

Felélős szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

PROF. J. MÜLLER és MŰVEI

gép- és rosta-lemez gyára

Budapestben

a Magyar-híd közelében, készit

Trieuróket (konkoly választó) 6 külön-féle nagyságban.

Trieur hengereket malinok számára.

Koplatókat.

Székelt rostákat.

Székelt és rostákat eszplógépek számára.

Észterém Paris 1878.

Minden kultúrában az első érdem érdemmel kitüntetve.

MATTONI

GISSHÜBLIJE

Pasillák

a legtisztább alkali savanyúvíz

gyomorhajok és köhögés ellen.

a légzési és emésztési szervek betegségei ellen.

MATTONI HENRIK, Karlsbad

Kapható minden gyógyszer rár és ásványvízkereskedésbe

Meghívás.

A „bajai kölcsönös segélyző-egylet“ igazgató-tanácsa f. hó. 22-én tartott ülésének döntött határozata szerint

RENDKIVÜLI

KÖZGYÜLÉST

1880. június hó 6-ára tűzvéni ki, van szerencsém az egylet tagjait e rendkívüli közgyűlésre oly hozzáadás-sal meghívni, hogy az fentjelzett napon, azaz délelőtt 9 órakor Baja város közgyűlési nagytermében fog meg-tartatni.

Tarogy:

A kereskedelmi törvény értelmében módosítandó alapszabályok elő-terjesztése.

Kelt Baján. 1880. évi május hóban.

Az igazgató-tanács nevében:

Koller Ágoston,
igazgató.

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznök kedvencz arczpora.

Ezen arczpor egyáltalán tökéletesen, minden ártalmas szerkef-fel mentes és egy kitűnő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a kül e beföldön készített porokat sokszorosan felülmúlja; magyordó tederje az arczot az időjárás kellemetlen befolyásától megóvjat az arcznak és a testzsinnek ifju és természetes színezetet kölcsönös, úgy hogy a legelősebb szem sem képes a porra rajta észrevenni, mely kitűnő hatásától **Blaháné Louiza** asszonyág következő szavakkal tünntette ki:

Tiszt. **Müller J. L.** ezeltűt **Vadász Ferenccz özv. utóda.** illatszerező urnak Budapestben.

A **Poudre de Serail**, melyet ön feltalált, valóban kitűnő és nemében páratlan, mert nemcsak arczon látáttatlan és tartós, de egyszerűen rendez használatnál ártalmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a mindt még eddig semmitte arcz-pornal nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságait jövőben mint kedvencz arczporomat kizárólag fogom használni, és megvagyok győződve, hogy felülmúlhatatlan főségéért általános elismerésnek fog örvendeni.

BLAHÁ LOUIZA

CREME POMPADOUR.

Az illatszát terén jelentékeny párisi kitűnésekkel való össze-kötöttségem folytán sikerült a világhírű és föltűnő halásos **Creme Pompadour**-t egész eredeti tisztaságban és eredjében előállítanom. Ez azon szer, melyvel a hírneves asszony egész ágy koráig főnn tudta tartani csodaszépejét annélküli, hogy az egészségeknek ártott volna; azért nem mulasztom el a t. helyvilágnak azt a legihatósabbán ajánlani. — E kitűnő szer, jóval fölülmúl minden eddig e nemű gyanymányt. Egy tegey ára használati utastissal 1 frt 60 kr.

Csak azon kesztényim valódiságért kezesekdem, mely alább végelgyeményt élni van. Legmagyobb választék valódi francia és angol illatszerekben.

Minden doboz **Poudre de Serail** a mellékelt bejegyzett végelgyemény van ellátva, 60 kr és 1 frt do-bozokban; valódi minőségben csapn a feltalálónál **Müller J. L.** szobán **Vadász Ferenccz özv. utóda.** illatszerező „Virág-kerlyáné“hoz **Budapest, korona-herczeg-utca 2 sz.** kapható.

Viláki megrendelések pontosan eszközöltetnek

Kovács-üzlet átvétele.

Van szerencsém a n. é. közönség becces tudomá-sára hozni, miszerint Baján, a pesti-úton lévő néhai **Deutsch Ármin** féle

Kovács-üzletet

átvettem, és azt saját felügyeletem alatt tovább folytatandom.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve, vagyok tisztelttel

Levius Daniel,
kovács mester.

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi áók: **Budapest Fer.-József-tér 5.** Ausztrali áók: **Bécs Opernying 8.**

A társaság vagyona frs 66,576,923.95
Évi bevételek biztosítások és kamatból 1878. június 30-án frs 13,628,702.40
Kitűnések hitmasítási és járadéki szerződéseik visszavásárlások stb. után, a társaság fenállá-sa óta (1848) több mint frs 86,000,000. —
legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál frs 58,340,600. —
értékét nyugtatnak be ajánlatok, miáltal a leg-utóbbi 25 év alatt benyújtott ajánlatok összer-téke több mint frs 945,062,825. —
értékre megy. — Tervezetek s minden közelebbi felvilágo-sítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városá-ban az ügyök urak s a magyar és osztrák hókók által adatkant.

